

Naturvårdsverket
Naturresursavdelningen
Blekhölmsterassen 36
S-106 48 STOCKHOLM

Ansökan om tillstånd till avlysningsjakt efter lodjur jaktåret 2003 - 2004

Svenska Jägareförbundet och Lantbrukarnas Riksförbund - nedan benämnda förbunden - hemställer mot bakgrund av vad som nedan anförs om tillstånd till avlysningsjakt efter 148 lodjur enligt § 6 Jaktförordningen (JF).

BAKGRUND

Lodjurets numerär och utbredning har ökat kraftigt under 90-talet och för närvarande finns täta lodjursstammar i delar av Norrland, Svealand och nordvästra Götaland. De senaste åren har stammen minskat i delar av renskötseområdet, södra Norrland och norra Svealand. Samtidigt har lodjuret expanderat söderut och ökat markant såväl i södra Svealand som i delar av norra Götaland. Lodjuren orsakar betydande skador för rennäringen, och i ökande omfattning förluster av får. I stora delar av norra och mellersta Sverige har lodjurets uttag ur rådjursstammarna därtill en kraftig negativ inverkan på möjligheterna till rådjursjakt.

Beståndsovervakning

Svenska Jägareförbundet har nästan årligen sedan 1993 organiserat omfattande yttäckande inventeringar av tillgången på lodjur. Docent Olof Liberg har haft huvudansvaret för såväl metodutveckling som utvärdering av erhållna resultat. Resultaten har redovisats i flera rapporter av Liberg och Glöersen. Jägareförbundet har organiserat samtliga inventeringar enligt denna modell men under senare år har andra intressenter inbjudits att delta. En del medlemmar från sådana organisationer (främst SNF och Svenska Rovdjursföreningen (SRF)) har deltagit i arbetet.

Från och med vintern 2002 - 2003 har Länsstyrelserna (i enlighet med Naturvårdsverkets föreskrifter till viltskadeförordningen (2001:724)) fått ansvar för beståndsovervakning av de fyra stora rovdjuren samt kungsörn. De länsstyrelser som ansvarar för inventeringsverksamhet utanför renskötseområdet har uppdragit åt Jägareförbundet att i samarbete med andra ideella organisationer genomföra yttäckande inventeringar av lodjur och varg i stora delar av det aktuella området. Till skillnad från de inventeringar som Jägareförbundet tidigare genomfört, är avsikten att enbart dokumentera antalet familjegrupper av lodjur. I januari-februari 2003 genomfördes inventeringar i hela eller delar av åtta län och innevarande säsong har Jägareförbundet fått i uppdrag att inventera ytterligare områden främst i Götaland.

På uppdrag av Sametinget och respektive länsstyrelse har vidare genomförts lodjursinventering inom renskötseområdet sedan vårvintern 1996. Dessa inventeringar har genomförts med avsevärt lägre arbetsinsats per ytenhet än Jägareförbundets inventeringar, och målsättningen har varit att fastställa antalet familjegrupper.

Jägareförbundets inventeringar

Jägareförbundet genomförde yttäckande inventeringar, på uppdrag av länsstyrelserna vintern 2002-2003 i följande län: Västernorrlands, Gävleborg, Dalarna, Värmland, Västmanland, Örebro, Uppsala och Södermanland.

Tidpunkten för inventeringarna varierade med någon vecka mellan de olika länen men huvuddelen inventerades den 6-8 februari. Spårningsförhållandena var överlag goda. Nästan alla familjegrupper har kvalitetssäkrats av länsstyrelsens personal, endast i enstaka

undantagsfall har kvalitetssäkring av familjegrupperna inte kunnat göras. För län som inte inventerats 2003 redovisas senaste inventering organiserad av Jägareförbundet.

Antal familjegrupper vid senaste inventeringen

Västernorrland 2003	19
Gävleborg 2003	22
Dalarna 2003	24-32
Värmland 2003	38
Örebro 2003	11
Västmanland 2003	13
Dalsland 2000	5
Övriga delar av Västra Götaland 2001	2
Östergötland 2001	1
Södermanland 2003	0
Uppsala 2003	7
Summa	142-150

I det område som inventerades 2003 registrerades 134 - 142 familjegrupper. I samma län registrerades 134 familjegrupper vid de inventeringar som genomfördes vid föregående inventeringstillfälle- (år, län och antalet familjegrupper: 2000 - D: 0 ; 2001- S:37,T:11,W:31,X:25,Y:14; 2002 -C:5,U:11). Sammanfattningsvis kan därför konstateras att senaste vinterns inventeringar utanför renskötselområdet tyder på att lodjursstammen i området är minst lika stor som vid föregående inventeringar.

Lodjurstammens utveckling har studerats särskilt ingående inom Bergslagsområdet (Årsrapport 2000/01 från Grimsö forskningsstation och Viltskadecenter). I norra delen av studieområdet har stammen minskat under perioden 1996 - 2000; - i den mellersta ökade antalet lodjur från 1996 - 98, för att därefter minska till 2000; - i den södra regionen har forskarna upplevt en kolonisation med ökning från en mycket låg till en hög täthet (1,20 / 100 km²) under den aktuella tidsperioden. Det bör noteras att den norra delen av området, i likhet med andra områden som har haft lodjur under lång tid uppvisar en relativt hög täthet av lodjur (0,78 / 100 km² 2000) trots att spillningsinventeringar visar att rådjurstillgången, som redan inledningsvis var låg, har halverats under den 5-åriga studieperioden.

Forskarna har också gjort en beräkning av lostammens storlek i landet. Beräkningarna bygger på Länsstyrelsernas / Sametingets inventeringar inom renskötselområdet, samt på Svenska Jägareförbundets loinventering utanför detta område. Det totala antalet djur vintern 2000 beräknades till 1400 till 1800 djur, varav 700 - 800 inom renskötselområdet. En stam av denna storlek kan anses vara långsiktigt livskraftig (den forskargrupp som inom ramen för rovdjursutredningen diskuterade kriterier för livskraft, gjorde bedömningen att 500 lodjur i Sverige krävs för kortsiktigt bevarande medan 1000 djur i Sverige bedömdes vara nedre gräns för långsiktigt bevarande). Det finns därtill anledning att poängtera att lodjuren i Sverige och Norge (> 500 djur) utgör en gemensam stam på 1900 - 2300 djur. Eventuellt förekommer även visst utbyte med den finska lodjursstammen (> 750 djur). När denna ansökan skrivs finns ingen samlad redovisning av senaste vinterns inventeringar i renskötselområdet.

Preliminära redovisningar tyder dock på en minskad stam i delar av området, och det har också framkommit preliminära uppgifter som tyder på att lodjursstammen i Sverige understiger det nationella målet med en miniminivå på 300 föryngringar per år.

Skador på tamdjur

Lodjurets skadegörelse måste också beaktas. Rennäringen drabbas av betydande förluster. Också kreatur - främst får - samt fjäderfä och andra tamdjur dödas eller skadas av lodjur. Skadorna, som främst drabbar fårnäringen, har ökat under senare år. Enligt Viltskadecenters uppgifter har antalet lodjursdödade tamdjur 1999 till 2002 varit: 61, 86, 120 respektive ca 200. Även om dessa förluster såväl antalsmässigt som ekonomiskt är avsevärt mindre än rennäringens, drabbas ibland enskilda djurägare hårt. Det bör observeras att problemen för jordbruksnäringen med rovdjursskador på kreatur är störst i skogstrakter med relativt små lantbruksenheter som ofta har relativt låg lönsamhet. För sådana lantbruk kan förlust av enstaka eller få djur ha stor ekonomisk betydelse. Därtill orsakar förlusterna stort känslomässigt obehag för djurägaren - ibland upplevs förlusterna och obehaget så stort att djurägare upphör med sin djurhållning. Ökningen i många områden av tillgången på lodjur och andra stora rovdjur har också medfört konflikter såväl mellan kulturvårds- och naturvårdsintressen, som mellan olika naturvårdsintressen. En ökad rovdjurstillgång kan t.ex. försämra möjligheterna att bevara öppna- ängs och hagmarker, eftersom en del djurägare avstår från betesdrift om risken för rovdjursskador blir alltför stor.

Predation på vilt

I samband med att lodjursstammen expanderat har rådjursstammarna i stora delar av Dalsland, Bergslagen och vidare norrut reducerats i betydande omfattning. I en bilaga till Rovdjursutredningen konstaterar Andrén, Liberg och Sand (1999) för Jämtlands- och Västernorrlands län att "rådjursstammen över stora områden inte är jaktbar och lokalt har rådjuren helt försvunnit". "Givetvis har inte lodjuren ensam orsakat denna utveckling, men det är klart att i områden där även andra begränsande faktorer är starka, såsom rävpredation och hårda vintrar, kan dessa i kombination med även en måttligt tät lodjursstam ta ned rådjursstammen till mycket låga nivåer". Liknande dramatiska effekter på rådjursstammarna har också kunnat konstateras i andra Norrlandslän och i Bergslagsområdet har forskningen genom spillningsinventeringar studerat förändringarna av rådjurens täthet i förhållande till lodjursstammens spridning söderut (Årsrapport 2000/01 från Grimsö forskningsstation och Viltskadecenter). I norra delen av studieområdet tar lodjuret betydligt mer än produktionen av rådjur. "I södra delen ligger än så länge (2000) lodjurens uttag under rådjurens produktionsförmåga, men lodjurstätheten kanske fortsätter att öka och då minskar utrymmet för jakt".

För enskilda jägare och markägare innebär rådjurets tillbakagång minskad ekonomisk avkastning i form av kött eller jaktarrenden. Även möjligheterna till jakttillfällen - rekreation - har minskat, även om denna minskning i någon mån kan anses kompenseras genom ökade möjligheter till lodjursjakt.

Förbunden anser att lodjurets omfattande predation på rådjur utgör ett av flera motiv till att medge ökad tilldelning i delar av lodjurets utbredningsområde. Särskilt i områden där lodjurets bytesunderlag börjar svikta är det enligt förbundens uppfattning motiverat att genom aktiv förvaltning minska den lokala lodjurstätheten något i syfte att möjliggöra en återhämtning av rådjursstammen. På sikt torde sådana åtgärder även gynna lodjuret genom att bytesunderlaget ökar.

Nationell rovdjurspolitik

Det övergripande målet för den nationella rovdjurspolitik som antagits av riksdagen i mars 2001 (Prop 2000/01:57) är att staten skall ta ansvar för att stora rovdäggdjur och kungsörn långsiktigt skall finnas kvar i den svenska faunan och även kan sprida sig till sina naturliga utbredningsområden. I likhet med vad som gäller de 15 nationella miljökvalitetsmålen är regeringens ambition att detta övergripande mål kan nås inom en generation - ca 25 år. Vad gäller lodjursstammen beslutade riksdagen att miniminivån för stammen i Sverige skall vara 300 föringringar per år vilket motsvarar ca 1500 individer samt att målet för förvaltningen skall vara att antalet lodjur i landet som helhet inte skall minska. Vad beträffar stammens

utbredning anges i samma beslut att: "lodjuret bör ges möjlighet att i ökad omfattning sprida sig söderut även till Götaland", samt att "huvuddelen av stammen bör finnas utanför renskötselområdet. Enligt riksdagsbeslutet är det vidare motiverat med en begränsad skydds jakt såväl inom som utanför renskötselområdet. Vad gäller det senare området påpekas att jakt inte bör medges i en sådan omfattning eller på sådana platser att dess spridning söderut förhindras.

I samband med en skriftväxling mellan EU-kommissionen och Sveriges regering, med anledning av att två års beslut om jakt efter lodjur utanför renskötselområdet har överklagats hos kommissionen, har regeringen med kraft hävdats att det finns starka skäl för att tillåta en begränsad jakt på lodjur även utanför renskötselområdet. Mot bakgrund av beslutet om en nationell rovdjurspolitik samt regeringens klara ställningstagande i överklagningsärendet konstaterar förbunden att det i nuläget inte finns något formellt hinder att meddela tillstånd till jakt på sätt som skett de senaste åren.

Förbundens syn på lodjursförvaltningen

Såväl LRF som Svenska Jägareförbundet arbetar aktivt för att stammarna av samtliga stora rovdjur fortsatt skall vara en del av faunan i Sverige. LRF har under 2001 antagit en rovdjurspolicy. LRF anser att den svenska delen av lodjursstammen, med hänsyn till närings- och jaktintressen, inte bör överstiga 1500 djur. LRF uttrycker därtill tveksamhet till att låta landets lostam öka. Jägareförbundet antog 2002 en ny rovdjurspolicy samt handlingsplaner för aktuella arter. Jägareförbundet anser rovdjursutredningens förslag till miniminivå - 200 föryngringar vilket motsvarar 1000 individer i landet - vara väl underbyggt och förbundet avser att verka för att Sveriges Riksdag sänker det nationella målet till denna nivå.

Båda organisationerna ställer sig bakom den nationella rovdjurspolitikens inriktning att lodjuret skall ges möjlighet att sprida sig söderut i landet. För att lodjurens fortsatta utbredning i Götaland skall bli accepterad av lokalbefolkningen är det dock enligt förbundens uppfattning viktigt att området där jakt medges successivt utvidgas. Förbunden har därtill den gemensamma uppfattningen att lodjursstammen måste förvaltas aktivt - stammens storlek skall regleras genom jakt som baseras på inventeringsresultat, omfattningen av skador på tamdjur samt lodjurets uttag ur klövviltstammarna - främst rådjursstammen. Vid bedömningen skall därtill beaktas eventuell förekomst av andra stora rovdjur, främst varg.

Förvaltningsmål i olika områden

Enligt NV:s åtgärdsprogram för lodjur som antogs 2000, bör lodjursstammen reduceras i delar av renskötselområdet. Förbunden har ställt sig bakom denna inriktning. I övriga delar av landet föreslog NV 5% ökningstakt i etablerade lodjursområden respektive 15% i randområden. Vad gäller området utanför renskötselområdet krävs enligt förbundens uppfattning mer aktiva förvaltningsåtgärder än de som föreslagits av NV.

I lodjurstäta områden norr om spridningsfronten är det enligt förbundens uppfattning motiverat att minska stammen något. Enligt Jägareförbundets handlingsplan bör målet vara att minska stammen med ca 20% under en femårsperiod i stora delar av de lodjurstäta områdena utanför renskötselområdet - från Gävleborgs län till Dalsland samt de norra delarna av Örebro och Västmanlands län. I dessa områden bör avskjutningen därför vara något större än tillväxten. I södra delarna av nuvarande huvudsakliga utbredningsområde föreslås att beskattningen skall ha en sådan omfattning att spridning söderut möjliggörs. Söder om detta område, där stammen är gles, bör lodjuret ges möjlighet att öka i antal.

Med anledning av att preliminära sammanställningar från den senaste vinterns inventeringar tyder på att den svenska lodjursstammen för närvarande kan vara något lägre än beslutad miniminivå (300 föryngringar / år) har motståndare mot lodjursjakt krävt att jakten bör stoppas, medan andra har krävt minskad tilldelning. Förbunden konstaterar att det i den nationella rovdjurspolitiken klart finns uttalat att jakt kan medges även när stammen understiger miniminivån. Vad gäller renbetesområdet anser förbunden att det är motiverat att

sänka tilldelningen med anledning av att stammen i enlighet med aktuella förvaltningsmål har minskat.

Att lostammen i renskötseområdet sannolikt har minskat mer än den tycks ha ökat utanför renbetesområdet har också använts som argument för krav på sänkta tilldelningar också utanför renskötseområdet. Jägareförbundet och LRF vill med kraft understryka att det saknas rimliga motiv för en sådan åtgärd. De senaste årens inventeringar tyder på en ganska konstant stam i detta område, samtidigt som skadorna på tamdjur ökar. Vidare är hittillsvarande beskattning i området mycket låg i förhållande till lodjurets numerär och reproduktion - i Värmland t.ex. medgavs en avskjutning av 12 djur i en stam där 38 föryngringar med totalt 62 årsungar registrerades i februari 2003.

Det finns därtill anledning att understryka att den tidsram som angetts för att nå målen för den nationella rovdjurspolitiken är en generation - ca 25 år. I ett sådant tidsperspektiv finns enligt förbundens uppfattning stora möjligheter att uppnå önskad expansion i Sydsverige även om man som föreslås ökar avskjutningen något i Mellansverige.

Förslag till regler och omfattning

Förbunden hemställer således att NV med stöd av 7 § JL samt 6 § JF medger tillstånd till jakt efter lodjur. Jakten föreslås ske i form av licensjakt inom relativt stora områden som avlyses när tilldelningen inom respektive område är fylld. Jakten föreslås vara tillåten på alla djur - med förbehållet att ungar bör skjutas före hona.

Fångst föreslås bli tillåten under en längre tidsperiod under vintern medan jakt med godkänt vapen föreslås äga rum under eftervintern, inom den jaktidsram omfattande februari-april, som framtagits av Jakttidsberedningen.

Under den period då endast fångst är tillåten föreslås 1) att jakten endast får ske under förutsättning att marken är snötäckt, samt 2) att fångat vuxet djur måste bakspåras. Om det vid bakspårning konstateras att lodjurshona som fångats i fälla har ungar, skall hon släppas fri. Därtill föreslås att det under hela fångstperioden skall vara tillåtet att (utan föregående bakspårning) avliva årsunge / ungar som fångats i fälla.

Förbunden hemställer om att licensierad lodjursjakt medges i hela eller delar av Västra Götalands, Värmlands, Örebro, Västmanlands, Uppsala, Dalarnas, Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands och Västerbottens län i enlighet med nedanstående detaljförslag. Totalt föreslås en avskjutning på 148 lodjur - 37 inom renskötseområdet och 111 utanför detta område.

1. Inom renskötseområdet

Fångst - föreslås vara tillåten 2003.12.01 - 2004.04.30.

Jakt med godkända vapen föreslås vara tillåten 2004.02.01 - 2004.04.30.

Förslag till tilldelning och jaktområden:

Västerbottens län

Antal djur: 15

Område: Hela länet.

Jämtlands län

Antal djur: 20

Område: Hela länet.

Västernorrlands län

Antal djur: 2

Område: Del av länet inom renskötseområdet

Summa inom renskötseområdet: 37 djur.

Särskild motivering till förslagen: Förvaltningen i detta område har under ett antal år haft inriktningen att lodjursstammen skulle reduceras. Med hänsyn till att preliminära data från senaste inventeringen tyder på ett lägre antal föryngringar än tidigare föreslås en något lägre tilldelning än föregående år. Den långa perioden med sammanhängande snötäcke motiverar en längre jakttid än i området söder om renskötseområdet.

2. Utanför renskötseområdet

Fångst föreslås vara tillåten 2003.12.01 - 2004.03.31.

Jakt med godkända vapen föreslås vara tillåten 2004.02.15 - 2004.03.31.

Förslag till tilldelning och jaktområden:

Västernorrlands län

Antal djur: 7

Område: Hela länet utom renskötseområdet.

Gävleborgs län

Antal djur: 20

Område: Hela länet

Dalarnas län

Antal djur: 25

Områden:

Varav: 8 (1) Borlänge, Hedemora, Sätters, Avesta och Smedjebackens kommuner.
17 (2) Övriga delar av länet.

Värmlands län

Antal djur: 20

Område: Hela länet

Örebro län

Antal djur: 10

Område: Hela länet

Västmanlands län

Antal djur: 15

Område: Hela länet

Uppsala län

Antal djur: 6

Område: Älvkarleby, Tierps, Östhammars och Uppsala kommuner.

Västra Götalands län

Antal djur: 8

Område: Hela landskapet Dalsland, Strömstads, Tanums, Munkedals, Uddevalla, Trollhättans, Lilla Edets, Gullspångs, Karlsborgs och Töreboda kommuner.

Summa utanför renskötselområdet: 111 djur

Särskild motivering till förslagen: I samtliga län utanför renskötselområdet föreslås en högre tilldelning än den som beviljades 2002/03. Det är förbundens bestämda uppfattning att det mot bakgrund av lodjursstammens utveckling är motiverat att öka avskjutningen i detta område.

I Västernorrlands län registrerades 14 familjegrupper 2001 och 19 grupper 2003. Mot bakgrund av senaste inventeringsdata och det snabba förloppet vid skyddsjakten 2003 skulle förslagen avskjutning av allt att döma vara en försiktig beskattning.

De senaste inventeringarna i Gävleborgs län påvisar inga stora förändringar i lodjursstammen. Det finns anledning påpeka att länets nordligaste delar inte blev inventerade 2003 varför yttäckningen var ca 70%. Två år tidigare registrerades 25 familjegrupper vid en inventering av i stort sett hela länet.

I Dalarnas län är inte den senaste vinterns inventeringsresultat slutredovisat, men de preliminära resultaten påvisar inga stora förändringar av lodjursstammen mellan åren 2001 och 2003. Liksom under tidigare år hade jakten ett snabbt förlopp i de två delområdena utanför renskötselområdet. Länet föreslås liksom tidigare vara indelat i två licensområden med hänsyn till att snöförhållandena i södra delarna ofta skiljer sig markant från de norra delarna av länet. De senaste två åren har också delar av Särna och Idre - inom renskötselområdet - utgjort ett separat delområde. Tilldelade djur inom detta område har inte blivit fällda, vilket till stor del kan förklaras av att området till mycket stor del utgörs av naturreservat där jakt på stora rovdjur är förbjuden (med undantag för renskötarna i Idre sameby som med stöd av ett kungabrev från 1800-talet har rätt till rovdjursjakt på statens marker). Mot denna bakgrund föreslås att det aktuella området inte skall utgöra ett separat delområde innevarande vinter.

Förbunden finner det därtill vara mycket angeläget att jaktområdet utvidgas söderut till att omfatta hela Örebro och Västmanlands län samt specificerade delar av Uppsala och Västra Götalands län. Såväl genomförda inventeringar som det pågående forskningsprojektet i Bergslagen har visat att lodjursstammen är på stark frammarsch i det aktuella området. Den tilldelning som föreslås i dessa områden kan inte nämnvärt försvåra fortsatt spridning av stammen. Avgränsningen 2003 vid Europaväg 18 och länsväg 204 i Västmanlands och Örebro län torde enligt förbundens uppfattning ha relativt liten betydelse för förvaltningen. Om jakt inte medges söder om dessa vägar kan inskränkningen befaras ha en negativ inverkan på lokalbefolkningens acceptans av lodjursstammens expansion.

I Västra Götalands län har Dalsland sedan länge haft en successivt ökande lodjursstam och 2000 dokumenterades 29 lodjur i detta landskap. Under de senaste åren har stammen ökat också i andra delar av länet. I februari 2001 inventerades större delen av Bohuslän och delar av Västergötland varvid 13 djur registrerades i detta område. Under flera år har ett nät av kretsrapportörer också samlat in och i möjligaste mån kontrollerat syn-, spårobservationer. Denna form av viltövervakning har visat att det förekommer ett betydande antal rapporter främst i de norra delarna av Bohuslän och Västergötland. Även i den sydligaste delen av Västergötland har dock föryngring av lodjur konstaterats.

Fortsatta inventeringar och forskning

Förbunden kan med glädje konstatera att riksdagens beslut om en nationell rovdjurspolitik har resulterat i en betydande ekonomisk och personell satsning på att utveckla inventeringsverksamheten utanför renskötselområdet. Jägareförbundet ser fram emot att fortsätta med att organisera yttäckande inventeringar på uppdrag av länsstyrelserna och i samarbete med andra organisationer. Under vintern 2003/2004 planeras inventeringar inom

ett större område än föregående år - bl.a. i Östergötlands, Jönköpings, Kronobergs och Västra Götalands län. Många jägare kommer att vara engagerade i den fortsatta inventeringsverksamheten, och även om de som ansvarar för genomförandet numera får viss ekonomisk ersättning för sina insatser, kommer det att krävas stort personligt engagemang och betydande ideella insatser för att genomföra verksamheten. Om det skall vara möjligt att engagera så många jägare och andra naturintresserade är det utomordentligt angeläget att den hittills positiva attityden till att genomföra yttäckande inventeringar kan bibehållas. Erfarenheter visar hur viktigt det är att jägarnas berättigade önskemål - inte minst när det gäller jakt efter stora rovdjur - tillgodoses i rimlig omfattning. Självfallet är det lättare att bibehålla ett stort engagemang om jägarna också ges förtroendet att genomföra en beskattnings - en åtgärd som i enlighet med "wise use-principen" utgör en naturlig del av förvaltningen av en livskraftig viltstam.

Det är även angeläget med ytterligare forskning, såväl angående lodjurets biologi som angående lodjurets effekter på stammarna av bytesdjur. Mot bakgrund av de senaste årens expansion av lodjursstammen anser förbunden som ovan påtalats att det är mycket angeläget att utveckla en förvaltningsmodell som syftar till att balansera lodjursstammen i förhållande till stammarna av det traditionellt jaktbara viltet. En sådan förvaltning torde obetingat komma att gynna den svenska lodjursstammen.

SVENSKA
JÄGAREFÖRBUNDET

LANTBRUKARNAS
RIKSFÖRBUND

Håkan Weberyd
TF Generalsekreterare

Ulf Österblom
Programchef

Bifogas:
Fullmakter utöver de som bifogades björnansökan